

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 98/04-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. júla 2004 v senáte zloženom z predsedu Alexandra Bröstla, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcu Jána Mazáka prerokoval sťažnosť K. B., bytom L., prechodne bytom B., zastúpenej advokátom JUDr. S. J., B., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 12/97 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo K. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 12/97 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Senica **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 12/97 konal bez zbytočných prietahov.

3. K. B. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie 40 000 Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Senica povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Senica j e p o v i n n ý uhradiť K. B. trovy právneho zastúpenia 9 340 Sk (slovom deväťtisícristoštyridsať slovenských korún) na účet jej advokáta JUDr. S. J., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 31. marca 2004 doručené podanie K. B. (ďalej len „sťažovateľka“), bytom L., prechodne bytom B., zastúpenej advokátom JUDr. S. J., B., označené ako „Sťažnosť“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Senica (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 12/97 o návrhu na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy.

Sťažovateľka podala 16. januára 1997 okresnému súdu žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a ďalej vo svojej sťažnosti uviedla:

«Konanie je na tomto súde vedené pod sp. zn. 4 C 12/97. V žalobe sa sťažovateľka domáhala vydania rozsudku, ktorým súd určí, že kúpna zmluva o kúpe nehnuteľnosti zo dňa 07. 09. 1994 uzavretá medzi P. B. a P. K. a kúpna zmluva o kúpe nehnuteľností zo dňa 21. 10. 1994 uzavretá medzi P. K. a A. M. je neplatná.

Dňa 19. 02. 1997 Okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu. Sťažovateľka poplatkovú povinnosť obratom splnila.

Dňa 25. 02. 1999 adresovala sťažovateľka súdu žiadosť o vytýčenie termínu pojednávania.

Dňa 24. 05. 1999 adresovala sťažovateľka súdu opätovne žiadosť o vytýčenie termínu pojednávania.

Dňa 28. 06. 1999 vyzval súd sťažovateľku na doplnenie návrhu. Sťažovateľka dňa 26. 07. 1999 návrh doplnila.

Dňa 20. 09. 1999 podala sťažovateľka návrh na pristúpenie účastníka konania na strane odporcu. V návrhu súčasne vyzvala súd, aby vytýčil vo veci pojednávanie. Tiež uviedla, že „nečinnosťou súdu dochádza k rozširovaniu okruhu účastníkov konania, čo bude sťažovať ďalší postup v súdnom konaní“.

Dňa 29. 11. 1999 adresovala sťažovateľka súdu žiadosť o vytýčenie termínu pojednávania.

Dňa 12. 04. 2000 sťažovateľka upresnila žalobný petit. V odôvodnení upresnenia o. i. uviedla: „vzhľadom na dĺžku uplynutej doby od podania návrhu došlo k ďalším právnym úkonom, ktoré majú dosah na predmet konania a preto bolo potrebné navrhnúť zmeny návrhu... a teda rozšíriť okruh účastníkov konania o ďalšie osoby. Súčasne bol návrh rozšírený aj o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. ... Vlastnícke právo navrhovateľky je ohrozené, jej právne postavenie neisté, pričom s nehnuteľnosťami v súčasnosti nemôže žiadnym spôsobom nakladať a ich užívaním neoprávnenými osobami jej vzniká škoda“.

Dňa 30. 03. 2000 vyzval súd sťažovateľku, aby odstránila nedostatok návrhu zo dňa 16. 01. 1997. Sťažovateľka návrh v súlade s pokynom súdu doplnila.

Dňa 24. 10. 2000 adresovala sťažovateľka súdu žiadosť o vytýčenie termínu pojednávania.

Dňa 12. 02. 2001 adresovala sťažovateľka súdu žiadosť o vytýčenie termínu pojednávania.

Dňa 17. 07. 2001 adresovala sťažovateľka súdu žiadosť o vytýčenie termínu pojednávania. V žiadosti o. i. uviedla: „od podania žaloby uplynuli viac ako 4 roky, pričom doposiaľ nebolo vo veci vytýčené pojednávanie, a to aj napriek tomu, že som súd na túto

skutočnosť opakovane upozorňoval listami, naposledy dňa 12. 02. 2001. Som toho názoru, že takýto postup súdu je v zjavnom rozpore s ust. § 6 O. s. p. Uvedeným postupom súdu dochádza k porušeniu základného ústavného práva mojej klientky, a to práva na súdnu ochranu. Na základe uvedeného v prípade nečinnosti súdu využijem ust. § 17 ods. 1 zák. č. 80/1992 Zb. a podám predsedovi Okresného súdu sťažnosť pre prieťahy v konaní.“

Keďže súd na podanie (už symptomaticky) vôbec nereagoval, dňa 16. 10. 2001 podala sťažovateľka predsedovi Okresného súdu Senica sťažnosť na postup sudcu. V sťažnosti o. i. uviedla: „vzhľadom na uplynutú dobu od podania žalobného návrhu dňa 16. 01. 1997 nebolo ešte pojednávanie v horeuvedenej veci vytyčené, napriek opakovaným žiadostiam z mojej strany... K uvedenému poukazujem najmä na ust. § 6 O. s. p., podľa ktorého súd postupuje v konaní v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a aby skutočnosť, ktoré sú medzi účastníkmi sporné, sa spoľahlivo zistili.“

Dňa 22. 10. 2001, t. j. bezodkladne po doručení sťažnosti sťažovateľky na súd, vydal súd uznesenie sp. zn. 4 C 12/97-74, ktorým pripustil prístupenie účastníkov na strane odporcov.

Predseda Okresného súdu Senica listom oznámil, že sťažnosť sťažovateľky na postup súdu je dôvodná. V liste je uvedené, že „prieťah v konaní bol spôsobený objektívnymi, ale aj subjektívnymi príčinami. ... Keďže vec vybavujúca sudkyňa dosahuje nadpriemerné pracovné výsledky, zanedbanie povinnosti v predmetnej veci som riešil výtkou“.

V dňoch 07. 11. 2001 a 22. 11. 2001 sťažovateľka upravila návrh na začatie konania a zaslala v súlade s pokynom súdu doklady.

Na deň 28. 11. 2001 vytyčil súd termín pojednávania. Predmetného dňa sa právny zástupca navrhovateľky telefonicky informoval na súde, či sú splnené všetky podmienky a či sa bude vo veci pojednávať. Na základe dopytu sa dozvedel, že na strane odporcov existujú prekážky brániace otvoreniu pojednávania. Preto sa na základe týchto informácií z pojednávania ospravedlnil.

Od uvedeného termínu až do dňa podania tejto sťažnosti nevykonal Okresný súd Senica vo veci žiadny meritórny úkon.»

Sťažovateľka na základe uvedeného navrhla, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní prijal „... sťažnosť o porušení základných práv sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vo veci vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 4 C 12/97.

Po konaní vo veci samej navrhuje sťažovateľka, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vydal tento nález:

1. Základné právo K. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 12/97.

2. Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Senica aby v konaní vedenom pod sp. zn. konal bez zbytočných prietáhov v súlade s Občianskym súdnym poriadkom.

3. Ústavný súd priznáva K. B. primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000,- Sk, ktoré jej je Okresný súd Senica povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva K. B. náhradu trov konania, ktoré jej je Okresný súd Senica povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu“.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a uznesením č. k. II. ÚS 98/04-9 z 8. apríla 2004 ju prijal na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 28. apríla 2004 právneho zástupcu sťažovateľky a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili k otázke vhodnosti ústneho pojednávania a predsedu okresného súdu zároveň vyzval, aby sa vyjadril aj k sťažnosti a jej prijatiu na ďalšie konanie.

Právny zástupca sťažovateľky a predseda okresného súdu oznámili ústavnému súdu, že netrávajú na ústnom pojednávaní.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti z 2. júna 2004 (Spr. 1614/04, doručenom ústavnému súdu 4. júna 2004) zaslal stanovisko podpredsedníčky okresného súdu a súčasne zákonnej sudkyne vo veci, v ktorom uviedla:

„... Dňa 20. 1. 1997 podala sťažovateľka návrh na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 7. 9. 1994 a 21. 10. 1994 proti odporcom v 1. rade A. M., v 2. rade pozostali po neb. P. K. ... Návrh bol podaný právnym zástupcom JUDr. S. J.

V konaní vznikli problémy s ustálením okruhu účastníkov konania a po ich odstránení bolo vytyčené pojednávanie na deň 28. 11. 2001, na ktoré sa nedostavili žiadni účastníci konania, ani navrhovateľka a jej právny zástupca. Právny zástupca navrhovateľky ospravedlnil neúčast' na pojednávaní 28. 11. 2001 i na deň 9. 1. 2002. Na pojednávanie 9. 1. 2002 sa dostavil iba odporca v 5. rade J. K.

Je pravdou, že v konaní vznikli prieťahy, ktoré však neboli z mojej strany úmyselné. Pracujem na Okresnom súde v Senici od roku 1979 na občiansko – právnom úseku ako sudkyňa, od februára r. 1995 vo funkcii podpredsedníčky súdu. Vybavujem agendu v sporovom civilnom konaní registra C, Cd, S, Ccud – 1/3 nápadu, ďalej vo veciach Er, E, Ro, Rob – v podiele 1/5-ina nápadu.

Ku dňu 31. 12. 1996 pracovalo na Okresnom súde v Senici 16 sudcov, z ktorých vybavovalo občiansko – právnu agendu 12 sudcov, k 1. 1. 1997 zostalo na tunajšom súde 8 sudcov, z ktorých občiansko – právnu agendu zostalo vybavovať 6 sudcov. Nevybavené veci 6-tich sudcov boli rozdelené medzi 5-tich sudcov, medzi nimi som bola i ja, a preto pri bežnom mesačnom nápade vecí v mojom oddelení som musela venovať čas i ďalším nevybaveným veciam.“

II.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého *„Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov...“*, a porušenia práva upraveného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého *„Každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...“* v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 4 C 12/97.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ (II. ÚS 61/98), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným ...rozhodnutím. Nestačí, ak štátny orgán vo veci koná“ (II. ÚS 26/95). K vytvoreniu stavu právnej istoty preto dochádza až „právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu“ (I. ÚS 10/98).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prejednávanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci, ústavný súd z predloženého súdneho spisu zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 12/97 ide o žalobu o určenie neplatnosti zmluvy, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Žaloby tohto typu tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Z uvedených dôvodov ústavný súd konštatoval, že vec nemožno posúdiť ako právne a skutkovo zložitú a pri sústredenom postupe okresného súdu ju možno uzavrieť bez zbytočných priet'ahov v konaní.

2. Ďalším kritériom, ktorého použitím ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v konaní sp. zn. 4 C 12/97, bolo správanie sťažovateľky ako účastníčky tohto súdneho konania. Ústavný súd hodnotil správanie sťažovateľky ako aktívne a súčinnostné (sťažovateľka je v konaní pred všeobecným súdom zastúpená advokátom), ktoré zásadným spôsobom neprispelo k doterajšej dĺžke konania pred okresným súdom. Upresnenia žalobného návrhu zo strany sťažovateľky reagovali jednak na výzvy okresného súdu (výzvy na doplnenie žaloby v máji 1999, v marci 2000 a v októbri 2001), jednak na vývoj a zmenu

situácie práve v dôsledku priebežnej nečinnosti okresného súdu (13. apríl 2000). Na pojednávaní, ktoré okresný súd nariadil na 28. november 2001 (právny zástupca sa telefonicky informoval o príprave pojednávania, a potom ospravedlnil svoju neúčast' faxom v deň pojednávania), sa sťažovateľka nezúčastnila, rovnako ako ani na pojednávaní 9. januára 2002 (svoju neúčast' ospravedlnila 8. januára 2002). Sťažovateľka uplatnila 16. októbra 2001 sťažnosť na prieťahy v konaní na príslušnom orgáne štátnej správy súdov, ktorý ju uznal za dôvodnú (Spr. 1523/01 z 26. októbra 2001), ako aj viaceré urgencie na nariadenie pojednávania.

3. Tretím kritériom, ktorého použitím ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným prieťahom v označenom súdnom konaní, bol postup samotného okresného súdu.

Vec pôvodne napadla na okresný súd 20. januára 1997. Okresný súd nariadil vo veci do júla 2004 celkovo tri pojednávania (19. február 1997, 28. november 2001 a 9. január 2002). Prvé z nich bolo zrušené, druhé odročené a na treťom okresný súd vypočul jedného z odporcov a pojednávanie odročil na neurčito.

Po počiatočných úkonoch okresný súd vo veci od 23. mája 1997 do 25. mája 1999, t. j. počas obdobia dvoch rokov, neurobil žiadny úkon.

Okresný súd 25. mája 1999 vyzval právneho zástupcu navrhovateľky (sťažovateľky) na doplnenie žaloby a predloženie dôkazov pod následkom zastavenia konania. Právny zástupca sťažovateľky návrh doplnil 27. júla 1999 zásadným spôsobom a 21. septembra 1999. Okresný súd znovu vyzval sťažovateľku na upresnenie žalobného návrhu 30. marca 2000, t. j. po 6 mesiacoch nečinnosti. V ďalšom období okresný súd žiadal o zaslanie súvisiaceho dedičského spisu sp. zn. D 769/96 Okresný súd Bratislava IV a dva razy urgoval jeho zaslanie (druhý raz 23. novembra 2000). Následne okresný súd nevykonal počas 11 mesiacov žiadny úkon (od 23. novembra 2000 do 22. októbra 2001). Po tomto období nariadil pojednávanie na 28. november 2001, ktoré odročil pre neprítomnosť účastníkov (ospravedlnenie právneho zástupcu sťažovateľky) na 9. január 2002. V období od 9. januára 2002 do 22. októbra 2003, t. j. počas 21 mesiacov, okresný súd nevykonal vo

veci žiadny úkon, rovnako ani po vyžiadaní aktuálneho výpisu listu vlastníctva (22. október 2003) do predloženia spisu ústavnému súdu (4. júna 2004) neurobil žiadny úkon v priebehu ďalších siedmich mesiacov.

Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach už viackrát vyslovil názor, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť súdne konanie, nezbavuje štát zodpovednosti za zbytočné priet'ahy v súdnom konaní (II. ÚS 40/97, III. ÚS 17/02). Námietka pretrvávajúceho vysokého nápadu na občianskoprávnom úseku, či námietka postupného personálneho oslabenia, či reorganizácie tohto úseku a v tej súvislosti veľkého počtu nevybavených vecí nemá povahu okolností, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil.

Ústavný súd so zreteľom na všetky uvedené skutočnosti skonštatoval, že konanie okresného súdu sp. zn. 4 C 12/97 ani po období v trvaní takmer sedem a pol roka nie je právoplatne skončené. Vzhľadom na to, že okresný súd v rámci tohto obdobia bol nečinný celkovo viac ako päť rokov a ani v období, počas ktorého konal, neurobil úkony, ktoré by účinne smerovali k rozhodnutiu vo veci samej, ústavný súd rozhodol, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 4 C 12/97 bolo porušené základné právo s'ťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o s'ťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší takéto rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

1. Ústavný súd v súlade so svojím rozhodnutím o porušení základného práva s'ťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v zmysle § 56 ods. 3

zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu, aby vo veci sp. zn. 4 C 12/97 konal bez zbytočných prietáhov.

2. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy: „Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.“

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“.

Sťažovateľka požadovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 200 000 Sk, pričom v odôvodnení sťažnosti okrem iného uviedla: *„Vzhľadom na celkovú doterajšiu dĺžku konania, ... konkrétne na okolnosti prípadu, najmä dlhodobú nečinnosť Okresného súdu, ako aj so zreteľom na skutočnosť, že vo veci nebolo ku dňu podania sťažnosti merirórne rozhodnuté, pričom vec nie je v štádiu, v ktorom by bolo možné predpokladať jej skoré právoplatné skončenie... sťažovateľka navrhuje, aby jej Ústavný súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy v takej výške, ktorou by aspoň čiastočne kompenzoval škodu, ktorú štát sťažovateľke spôsobil prietáhmi v konaní.“*

Vzhľadom na celkovú dobu nečinnosti okresného súdu v konaní vo veci sp. zn. 4 C 12/97, berúc do úvahy skutočnosť, že sťažovateľka sa o predĺženie tejto doby zásadne nepričinila a zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu vrátane pozície sťažovateľky sprevádzanej pocitom neistoty, ako aj naplnenie princípu spravodlivosti ústavný súd považoval priznanie sumy 40 000 Sk sťažovateľke za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne

okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je síce zmiernenie majetkovej ujmy, avšak nie aj prípadná náhrada škody.

3. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania s'ťažovateľky, ktoré vznikli právnomu zástupcovi s'ťažovateľky advokátovi JUDr. S. J., ktoré vyčíslil sumou 9 340 Sk (§ 1 ods. 3, § 13 ods. 8, § 16 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), pričom vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za 1. polrok roku 2003, ktorá bola 13 602 Sk (pre účely odmeny za úkony po 1. januári 2004). Náhrada bola priznaná za dva úkony po 4 530 Sk a po 140 Sk režijný paušál.

Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júla 2004